

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122203630
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122203630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v spore o zaplatenie 865,86 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/69/2022-114 zo dňa 22.6.2022 takto

rozhodol:

Návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7. 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na príbratie do konania zamietla.

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 1,72 eur.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 1,72 eur. Vo zvyšnej časti žalobný návrh žalobcu zamietol. Žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 865,86 eur s prísl. a trov konania.

Vo veci rozhodoval prvoinštančný upomínací súd v Banskej Bystrici, ktorý platobným rozkazom zo dňa 18.1.2022, vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní 8Up/9/2022 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokmi z omeškania.

Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor pre nedodržanie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Následne vec bola postúpená Okresnému súdu v Prešove.

Prvoinštančný súd zistil, že dňa 30.4.2018 bola medzi postupcom (spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.) a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový revolvingový úver vo výške 1.600 eur, ktorý sa zaviazal čerpať pri ročnej úrokovej sadzbe 24,90 %, RPMN predstavovala 28 %, odplata 24,90 % a priemerná hodnota RPMN bola vo výške 25,46 eur. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalovaný čerpal z účtu postupcu, teda spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. finančné prostriedky spolu vo výške 2.456,80 eur. Z tejto

sumy zaplatil sumu 1.480,42 eur. Podľa všeobecných úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. bolo dohodnuté, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. V prípade, pokiaľ vypovie túto zmluvu spotrebiteľ, je výpovedná lehota 1 mesiac, v prípade vypovedania zmluvy dodávateľom je výpovedná lehota 2 mesiace. Táto lehota začína plynúť dňom doručenia výpovede druhej zmluvnej strane. V prípade ukončenia zmluvy je povinný dlžník uhradiť všetky záväzky.

Prvoinštančný súd ďalej zistil, že dňa 8.7.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu. Táto situácia bola žalovanému oznámená listom postupcu zo dňa 22.7.2021.

Listom zo dňa 16.5.2019 postupca vyzval žalovaného na zaplatenie celkového dlhu vo výške 1.800 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Pokusom o zmier zo dňa 8.12.2021 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3 OZ, podľa § 53 ods. 1 OZ a ďalej podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 30.4.2018, podľa § 9 ods. 1, 2 tohto zákona, podľa § 11 ods. 1, 2 tohto zákona a vychádzal aj z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Prvoinštančný súd vec posúdil ako spotrebiteľský vzťah podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, kde medzi dlžníkom a veriteľom došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy o úvere vo forme revolvingového úveru vo výške limitu 1.600 eur. Prvoinštančný súd zistil, že z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným postupca listom zo dňa 16.5.2019 úver zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie 1.800,72 eur. Tomuto zosplateniu nepredchádzala žiadna výzva podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Právny zástupca žalobcu argumentoval o nedôvodnosti postupu podľa § 53 ods. 9, pretože revolvingový úver sa nesplácal v splátkach. Prvoinštančný súd argumentoval, že súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalovaným a spoločnosťou Home Credit Slovakia sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, kde v hlave VII. Ukončenie úverovej zmluvy, podľa § 1 výpovedou, je umožnené vypovedať úverovú zmluvu zo strany veriteľa s dvojmesačnou výpovednou dobou a podľa § 2 hlavy VII. úverových zmluvných podmienok je explicitne uvedené, že ak dlžník sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, uviedol v návrhu nepravdivé údaje, prípadne ak sa jedná o údaje, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver, alebo bolo začaté celé konanie, je veriteľ oprávnený celý čerpaný úver požiadať splatiť a dlžník je povinný celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (zosplatenie úveru).

Postupca ako veriteľ pohľadávky využil možnosť zosplatenia úveru. Listom zo dňa 16.5.2019 postupca úver zosplatenil a poskytol žalovanému 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy.

Prvoinštančný súd bol toho názoru, že vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský vzťah, bolo povinnosťou veriteľa najskôr vyzvať žalovaného na úhradu omeškaných splátok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že ak sa v stanovenej lehote dlh neuhradí, v takom prípade až má veriteľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

V danom prípade je potrebné aplikovať § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca mohol až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Prvoinštančný súd nezistil, že by žalobca výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka realizoval. Žalobca túto výzvu nepredložil. Prvoinštančný súd poukázal na existujúcu súdnu prax, kde postup podľa § 53 ods. 9 OZ je obligatórnou a kumulatívnou podmienkou platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepostupoval podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nie je preto oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

Prvoinštančný súd poukázal aj na to, že nepostačuje, aby výzvy podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka boli podané len na prepravu žalovanému, avšak je potrebné mať preukázané, že listiny došli do dispozície adresáta.

V danom prípade uvedené okolnosti preukázané neboli, žalobca nemá nárok na žiadané plnenie. K postúpeniu pohľadávky môže dôjsť len podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Prvoinštančný súd poukázal ďalej na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., kde zákon jednoznačne určuje podmienky postúpenia pohľadávky so všetkými právami s ňou spojenými. Zistil, že v prejednávanej veci mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru je v rozpore so zákonom, k postúpeniu pohľadávky došlo pred termínom konečnej splatnosti, žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu prvoinštančný súd žalobu zamietol.

V priebehu konania žalobca zobral čiastočne žalobu späť o 1,72 eur, ktorú uhradil žalovaný žalobcovi po podaní žalobného návrhu na súd. Prvoinštančný súd vychádzal z ust. § 144 a § 145 CSP a v tejto časti konanie čiastočne zastavil.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 CSP. Žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Súd úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Z procesného hľadiska zaviniť žalovaný zastavenie konania v časti sumy 1,72 eur, ktorú uhradil žalobcovi po podaní žalobného návrhu. Vzhľadom na to, že ide o nepatrný neúspech v spore, súd mu priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti veci podľa § 262 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a tento zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu, alebo aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyčíslil trovy konania.

Žalobca v odvolaní namietal, že v prejednávanej veci prvoinštančný súd sa nezaoberal prekážkou právoplatne rozhodnutej veci. Upomínací súd vo veci vydal platobný rozkaz. Odpor proti tomuto platobnému rozkazu podala neoprávnená osoba.

Žalobca uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 18.1.2022 voči žalovanému platobný rozkaz v upomínacom konaní. Proti platobnému rozkazu podal dňa 11.2.2022 odpor žalovaný na podklade pripojeného plnomocenstva žalovaného v konaní, ktorého zastupoval JUDr. Peter Vachan, advokát.

Odpor proti platobnému rozkazu podala na základe priloženého poverenia podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci JUDr. Mária Kostolná, advokátka, so sídlom v Žiline, ul. Pavla Mudroňa 1191/5. JUDr. Peter Vachan JUDr. Márii Kostolnej udelil poverenie na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana. Žalobca poukázal, že podľa § 13 ods. 6 zákona o e-govermente JUDr. Mária Kostolná bola oprávnená na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou.

Odpor, ktorý proti platobnému rozkazu nebol elektronicke podpísaný JUDr. Petrom Vachanom, ale podpísala ho JUDr. Mária Kostolná ako fyzická osoba. Na základe poverenia sa nezakladá jej oprávnenie podávať opravné prostriedky. JUDr. Mária Kostolná nepriložila žiadne substitučné splnomocnenie, ani žiadne iné plnomocnenstvo, ktoré by jej dovoľovalo konať za túto advokátsku kanceláriu. Odpor proti platobnému rozkazu nebol napísaný a podpísaný JUDr. Petrom Vachanom. Odpor podpísala JUDr. Mária Kostolná, neoprávnená osoba, ktorý odpor mal byť odmietnutý. V dôsledku toho mal platobný rozkaz nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a v ďalšom založiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Ďalej žalobca namietal, že nebolo povinnosťou súdu s poukazom na § 125 ods. 2 CSP vyzývať strany sporu na dodatočné predloženie odporu v listinnej podobe, pretože v elektronickej podobe nebolo autorizované. Takéto podanie však zo strany žalovaného súdu predložené nebolo.

Žalobca tvrdil, že rovnaký právny záver majú aj iné odvolacie súdy (Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Žiline, Krajský súd v Prešove a Trnave). Preto v danom prípade nastala vo vzťahu k prejednávanej veci prekážka právoplatne rozhodnutej veci platobným rozkazom, a preto nie je možné v konaní vo veci samej ďalej právoplatne vydaný platobný rozkaz meniť.

Ďalej žalobca namietal, že prvoinštančný súd dospel k záveru o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie. Uviedol, že v danom prípade je možné aplikovať ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ len v prípade, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. V takom prípade je potrebné, aby bol dlžník v omeškaní aspoň 3 mesiace so zaplatením určitej splátky a zároveň je dodávateľ povinný dlžníka upozorniť na možnosť zosplatenia, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. Medzi zmluvnými stranami nebolo dohodnuté plnenie v splátkach. V danom prípade došlo k poskytnutiu bezúčelového revolvingového úveru s výškou úverového rámca 1.600 eur. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 16.5.2019 vyzval žalovaného podľa § 563 OZ na splatenie celého zostávajúceho dlhu. V zmluve o revolvingovom úvere absentovala medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú. V danom prípade bol poskytnutý totiž revolvingový úver vo forme kreditnej karty, a nie klasický splátkový úver. Povinnosť uhradiť splátku bola podmienená čerpaním úveru. V danom prípade bolo potrebné preto aplikovať ust. § 563 Občianskeho zákonníka.

Keďže pohľadávka v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky bola splatná v celom rozsahu, jej postúpenie neodporovalo ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto žalobca nemôže súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko v súdenom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný subjektom.

4. K odvolaniu žalobcu zaujal písomné stanovisko žalovaný. Žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný uviedol, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný v elektronickej podobe, je možné ho považovať za podanie vo veci samej a bol autorizovaný zaručeným elektronickým podpisom na základe poverenia JUDr. Máriou Kostolnou, a teda na daný prípad nemožno aplikovať ust. § 125 ods. 2 CSP, keďže nejde o podanie bez autorizácie. Oprávnená osoba bola poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke právneho zástupcu žalovaného, a teda odpor proti platobnému rozkazu bol podaný v súlade so zákonom. Názory iných odvolacích súdov, že podanie nebolo náležite autorizované, nie sú správne. Ak teda súd mal pochybnosti o plnej moci, mal vyzvať žalovaného na predloženie plnej moci pre svojho právneho zástupcu. Takto nekonal, nekonanie súdu nemôže ísť na neprospech žalovaného, navyiac, keď platobný rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na odvolacom návrhu, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, alebo, aby rozsudok bol zrušený a vec vrátená prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V priebehu odvolacieho konania, po vyhlásení prvoinštančného rozsudku, oznámilo Občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, že podáva návrh na prijatie do tohto konania, pretože voči žalovanému ako spotrebiteľovi sa vedie súdne konanie o zaplatenie 865,86 eur s prísl., kde ako žalobca vystupuje EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Ich cieľom je podpora a pomoc všetkým spotrebiteľom na území Slovenskej republiky v ochrane ich práv.

7. Skôr, než odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý prvoinštančný rozsudok, zaoberal sa návrhom Občianskeho združenia – Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov Bratislava na príbratie do konania.

Platí podľa § 378 ods. 1 CSP, že na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 378 ods. 2 CSP, na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení subjektov.

Podľa § 95 ods. 1 CSP, navrhovateľ, a to Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Bratislava, je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, a to práv spotrebiteľa.

Pre konanie pred odvolacím súdom sa primerane použijú ustanovenia o konaní na súde prvej inštancie. Všeobecné aj osobitné ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie sa použijú len v prípade, ak to osobitnou úpravou nie je vylúčené. Pokiaľ je pre účely odvolacieho konania určitý procesný postup upravený inak, resp. odlišne od všeobecných a osobitných ustanovení pre konanie pred prvoinštančným súdom, aplikuje sa táto osobitná úprava určená pre odvolacie konanie. Ust. § 378 ods. 2 CSP určuje výslovne, že je vylúčené použitie ustanovení o pristúpení subjektov do konania. Takýmto pristúpením subjektu do konania môže byť aj pristúpenie právnickej osoby, ktorej predmetom je činnosť na ochranu práv podľa osobitného predpisu, týkajúcej sa spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že pred prvoinštančným súdom tento subjekt v konaní nevystupoval, nie je prípustné rozširovať konanie pred odvolacím súdom o nový pristupujúci subjekt, hoci aj na ochranu práv spotrebiteľa. Žalovaný pred prvoinštančným i odvolacím súdom je zastúpený kvalifikovaným advokátom, jeho práva a povinnosti sú chránené na odbornej úrovni, preto nie je ani nevyhnutné a zákon to vylučuje, aby pre účely ďalšieho konania vo veci vstúpil do konania ďalší subjekt.

Preto odvolací súd návrh na príbratie tohto subjektu do konania zamietol.

8. Odvolací súd následne sa zaoberal odvolaním žalobcu proti napadnutým výrokom prvoinštančného rozsudku.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z § 34 CSP preskúmal napadnuté výroky prvoinštančného rozsudku podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne. Prvoinštančný súd dostatočne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci rozhodol. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu však odvolací súd navyiac k veci udáva:

9. Žalobca v odvolaní namietal, že prejednaníu veci prvoinštančným súdom, ktoré nasledovalo po podaní odporu v upomínacom konaní, je postihnuté vadou, upravenou v ust. § 230 CSP, podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Táto prekážka tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadnúť ex offio počas celého konania, teda aj odvolací súd. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveníu konania.

Preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu sa s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci vysporiadať.

Žalobca tvrdil, že vec bola právoplatne rozhodnutá vydaním platobného rozkazu v upomínacom konaní, pretože odpor, ktorý proti platobnému rozkazu žalovaný podal, bol podaný neoprávnenou osobou, tento odpor bolo potrebné odmietnuť.

Žalobca vychádzal zo skutočnosti, že odpor, ktorý podala neoprávnená osoba, nezakladá dôvod, pre ktorý je namieste platobný rozkaz zrušiť. Odpor vypracovala a podpísala JUDr. Mária Kostolná na základe predloženého poverenia, ktoré poverenie sa týka prístupu a disponovania s elektronickou schránkou podľa § 13 ods. 6 zákona o e-governmente. JUDr. Mária Kostolná bola poverená na prijímanie, podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Petra Vachana bez obmedzenia. Žalobca tvrdil, že uvedené poverenie nie je substitučné poverenie, a preto nie je možné tento druh zastúpenia JUDr. Vachana považovať za zákonný, podanie odporu nebolo doplnené podľa § 125 ods. 2 CSP dodatočne do 10 dní listinnou podobou, resp. substitučným plnomocenstvom.

Odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku preskúmal a zistil, že upomínací Okresný súd Banská Bystrica pod sp. zn. 8Up/9/2022 dňa 18.1.2022 vydal vo veci platobný rozkaz, kde prvoinštančný upomínací súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 865,86 eur s úrokmi z omeškania. Proti platobnému rozkazu bol podaný odpor prostredníctvom elektronickeho formulára, kde žalovaný namietal vydaný platobný rozkaz vecne. Namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Uvedený odpor proti platobnému rozkazu bol doručený podľa doručeníek vyplývajúcich z elektronickeho súdneho spisu dňa 9.2.2022 a bol podpísaný JUDr. Máriou Kostolnou. Tento podpis bol overený a vyhodnotený za platný. K tomuto odporu, ktoré podanie je možné považovať za podanie vo veci samej, bolo pripojené poverenie podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., podľa ktorého oprávnená osoba, JUDr. Mária Kostolná, bola poverená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, s.r.o. v jeho mene v celom rozsahu práv a povinností prijímať, podpisovať, podávať a autorizovať všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia. Toto poverenie špeciálne obsahuje klauzulu, že nejde o substitučné plnomocenstvo udelené tretej osobe. Poverenie bolo vydané dňa 1.2.2021 a podľa osvedčovacej doložky zaručenú konverziu vykonal JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., konateľ D. E.. Odvolacia námietka žalobcu spočívala v tom, že poverenie podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., a teda zriadenie prístupu k elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o. nie je možné stotožniť so substitučným plnomocenstvom na zastupovanie majiteľa elektronickej schránky, ktoré by zodpovedalo ust. § 16 zákona o advokácii. V takom prípade by potom podľa doterajšej súdnej praxe podania, ktoré boli podpísané len podľa poverenia udeleného podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. zamestnancom, resp. inou osobou, vyplývajúcou z tohto poverenia, nebolo možné považovať za náležite autorizované.

Súdna prax takémuto záveru dávala za pravdu, o čom svedčia aj právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR R78/2018 a R49/2020. Tento právny názor vyžaduje, aby podania vo veci samej boli podpisované výlučne splnomocneným advokátom.

Tento právny názor a zdá sa, že už doposiaľ ustálenú súdnu prax, zmenil nálež Ústavného súdu SR III.ÚS 269/2022-30 zo dňa 12.1.2023, kde Ústavný súd dospel k záveru, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojim formalizmom pri takejto interpretácii vzdáva nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram, kde poukázal najmä na právnú kultúru Českej republiky, kde takéto podania hodnotia inak, ako na Slovensku.

Ústavný súd v uvedenom náleze dospel k záveru, že právna úprava zákona o e-governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k CSP. Zákon a e-governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou tohto oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria jeden celok.

Ak teda advokátka JUDr. Mária Kostolná vykonávala tieto úkony v súlade s poverením podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., konala v súlade s tým, na čo bola advokátom JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. splnomocnená a na čo bola aj oprávnená. Samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať

podanie, len preukazujú, že splnomocnenie podľa § 16 ods. 1 zákona o advokácii bolo skutočne aj udelené.

Pokiaľ by sa odvolací súd priklonil k výkladu, ktorý v odvolaní uviedol žalobca, došlo by neprimeraným spôsobom k obmedzeniu žalovaného ako spotrebiteľa v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že jeho právo na prístup k súdu by bolo spochybnené vo svojej podstate, a preto je potrebné vyhnúť sa prehnanému formalizmu už aj s poukazom na to, že v čase, keď bol vo veci vydaný platobný rozkaz, nevyplýva, že by sa v spotrebiteľskej veci upomínací súd zaoberal náležitosťami zmluvy o revolvingovom úvere a že by bol vyhodnocoval prijateľnosť alebo neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok. Preto odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú.

10. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že prvoinštančný súd nesprávne pri posudzovaní zosplatenia úveru postupoval podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pretože uvedené zákonné ustanovenia sa dotýkajú úverových vzťahov, kde úver je potrebné uhrádzať v splátkach, pričom v prejednávanej veci nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale išlo o opakujúce sa plnenie, kde je potrebné aplikovať § 563 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpis alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Tak, ako to zistil v skutkových okolnostiach prvoinštančný súd, stranami sporu to nebolo popreté, medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver, v zmysle ktorej revolvingový úver bol bezúčelový s kreditným limitom (úverovým rámcom) 1.600 eur. Bola dohodnutá ročná úroková sadzba 24,9 %, RPMN predstavovala 28 %, priemerná hodnota RPMN 25,46 %, odplata 24,90 % a celková čiastka, splatná spotrebiteľom bola 1.815,80 eur, pričom termíny splátok boli dohodnuté v 20. deň v mesiaci. Námietka žalobcu o nedohodnutí úhrady v splátkach nie je pravdivá, pretože jednak obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingovom úvere, obsahujú ustanovenia tak, ako ich citoval prvoinštančný súd, týkajúce sa úhrady dlhu v splátkach, ale aj v bode 32 uvedenej revolvingovej zmluvy je dohodnutá výška mesačnej splátky 2,41 % z výšky úverového rámca (38,57 eur).

Revolvingový úver je bežný variant spotrebiteľského úveru a umožňuje opakované čerpanie financií až do výšky úverového rámca. Revolvingový úver sa poskytuje buď formou kreditnej karty, alebo sa dojednáva priamo u veriteľa – finančného poskytovateľa. V prejednávanej veci bol dohodnutý revolvingový úver na základe poskytnutia kreditnej karty. Na základe tejto kreditnej karty môže žalovaný ako dlžník opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky úverového rámca, pričom vďaka karte môže žalovaný opakovane využívať skôr splatené peniaze pre svoje ďalšie potreby. Čerpanie úverového limitu sa uskutočňuje spravidla v mesačných intervaloch. Žalovaný mohol pri využívaní revolvingového úveru opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky aktuálneho zostatku. Ide o finančnú rezervu, v zmysle ktorej kedykoľvek, bez oznamovania je možné finančné prostriedky využiť, úver je možné čerpať a zároveň ho splácať. Jeho nevýhodou sú vysoké úroky, nízky úverový rámec a vyššie minimálne splátky.

Vzhľadom na charakter revolvingového úveru a dojednané podmienky jednoznačne vyplýva, že námietka žalobcu, že poskytnutý revolvingový úver nebolo možné splácať v pravidelných mesačných splátkach, nie je namieste. To, že bolo dojednané, že revolvingový úver bude uhrádzaný v mesačných splátkach znamená, že už poskytnutý úver, resp. čerpanie sa pravidelne mesačne spláca a zároveň výhoda revolvingu spočíva v tom, že veriteľ si môže opätovne požičať finančné prostriedky až do výšky splateného úverového, resp. kreditného limitu.

11. V takom prípade postup pri zosplatnení dlhu vyžadoval dvojfázový postup, a to jednak aplikáciu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že tento hmotnoprávny úkon mal by byť doručený do dispozičnej sféry žalovaného ako dlžníka a až po uplynutí lehoty na plnenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvedeného vo výzve, je možné pristúpiť na zosplatnenie dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Aj tento hmotnoprávny úkon je potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovaného ako dlžníka. V priebehu konania nebolo preukázané, že by žalobca uvedeným spôsobom postupoval a že by došlo k zosplatneniu úveru prostredníctvom zákonom predpokladaných podmienok vyplývajúcich z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vôbec nebolo preukázané, že by uvedené hmotnoprávne úkony došli do dispozičnej sféry žalovaného. Podanie na pošte nepredstavuje doručenie do dispozičnej sféry žalovaného.

Preto aj v tomto rozsahu považoval odvolací súd odvoláciu námietku za nedôvodnú.

12. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca sa nestal oprávnenou osobou z postúpenej pohľadávky z pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s., pretože naňho neprešla, ani nebola postúpená pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo že by sa táto pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca sa nestal aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nárokov voči žalovanému, pretože voči žalovanému mu nevznikli žiadne hmotnoprávne nároky.

Preto správne uzatvoril prvoinštančný súd, že nárok žalobcu na zaplatenie neuhradeného zvyšku revolvingu nie je dôvodný.

13. Preto aj odvolací súd s doplnením dôvodov, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu, napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, okrem výroku o čiastočnom zastavení konania, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní plne úspešný žalovaný má voči neúspešnému odvolateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tejto veci, ktoré uznesenie vydá vyšší súdny úradník prvoinštančného súdu.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.